

Konsernin tilinpäätöksen liitetiedot

Yhteenveto merkittävistä tilinpäätöksen laadintaperiaatteista

Sampo Oyj (y-tunnus 0142213-3) on Nasdaq Helsingissä listattu suomalainen julkinen osakeyhtiö. Yhtiöllä on lisäksi rinnakkaislistautuminen Nasdaq Tukholmassa ja Nasdaq Kööpenhaminassa. Yhtiön kotipaikka on Helsinki ja konsernin pääkonttori sijaitsee osoitteessa Fabianinkatu 21, 00130 Helsinki, Suomi. Konsernitilinpäätös sisältää Sampo Oyj:n lisäksi tämän tytäryhtiöt sekä osakkuusyhtiöt raportointihetkellä 31.12.2025. Konserniyhtiöt harjoittavat vakuutus- ja rahoitustoimintaa Suomessa, Ruotsissa, Norjassa, Tanskassa, Baltian maissa sekä Isossa-Britanniassa.

Konsernin tilinpäätöksen jäljennös on saatavilla osoitteesta www.sampo.com.

Laatimisperusta

Sammon konsernitilinpäätös laaditaan EU:n hyväksymien kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IFRS® Accounting Standards) mukaisesti. Tilinpäätöstä laadittaessa Sampo on soveltanut kaikkia liiketoimintaansa liittyviä 31.12.2024 voimassa olleita ja EU:n komission hyväksymiä standardeja ja tulkintoja.

Vuoden 2025 alusta voimaan tulleilla IFRS-standardien vuosittaisilla lisäyksillä tai muilla standardimuutoksilla ei ole ollut merkittävää vaikutusta konsernin tilinpäätökseen.

Konsernitilinpäätöksen liitetietojen laadinnassa on otettu huomioon myös suomalainen kirjanpito- ja yhteisöainsäädäntö sekä viranomaissäännökset.

Sampo Oyj:n hallitus on arvioinut toiminnan jatkuvuuden periaatteen toteutumisen ja konsernitilinpäätös on laadittu tämän oletuksen pohjalta.

Konsernitilinpäätös esitetään euroina pyöristettynä lähimpään miljoonaan, ellei toisin ole mainittu.

Sampo Oyj:n hallitus hyväksyi tilinpäätöksen julkaistavaksi 12.3.2026. Osakeyhtiölain mukaisesti varsinaisella yhtiökokouksella on oikeus hyväksyä tai hylätä konsernitilinpäätös tai muuttaa tilinpäätöstä sen julkaisemisen jälkeen.

Konsernitilinpäätös

Tytäryhtiöt

Konsernitilinpäätös sisältää emoyhtiö Sampo Oyj:n ja sen tytäryhtiöiden tilinpäätökset. Tytäryhtiöinä käsitellään yhtiöt, joissa konsernilla on määräysvalta. Määräysvalta toteutuu, kun konsernilla on yli puolet äänivallasta tai sillä on valta yrityksessä ja se olemalla osallisena yrityksessä altistuu muuttuvalle tuotolle sekä pystyy vaikuttamaan tähän tuottoon. Hankitut yritykset yhdistellään tytäryhtiöinä siitä päivästä lähtien, kun konserni on saanut määräysvallan ja luovutetut tytäryhtiöt siihen päivään saakka, kun määräysvalta lakkaa.

Tytäryhtiöiden hankinnat käsitellään hankintamenomenetelmällä. Hankintameno

kohdistetaan hankinnan kohteen yksilöitävissä oleville varoille, veloille ja mahdollisille veloille, jotka arvostetaan hankinta-ajankohdan käypään arvoon. Hankintaan liittyvät menot kirjataan kuluksi. Mahdollinen määräysvallattomien omistajien osuus hankinnan kohteessa arvostetaan joko käypään arvoon tai määrään, joka vastaa määräysvallattomien omistajien suhteellista osuutta hankitun tytäryhtiön nettovarallisuudesta. Hankekohtaisesti valitulla käsittelytavalla on vaikutusta sekä kirjattavaan määräysvallattomien omistajien osuuteen että liikearvon määrään. Määrä, jolla maksettu vastike, määräysvallattomien omistajien osuus sekä mahdollisesti aiemmin omistettu osuus yhteenlaskettuina ylittävät konsernin osuuden hankitun yhtiön nettovarallisuuden käyvästä arvosta, kirjataan liikearvoksi.

Konsernitilinpäätös laaditaan soveltaen yhtenäisiä laadintaperiaatteita samankaltaisissa olosuhteissa toteutuviin samanlaisiin liiketoimiin ja muihin tapahtumiin. Konsernin sisäiset liiketapahtumat, saamiset ja velat sekä voitot ja tappiot eliminoidaan konsernitilinpäätöstä laadittaessa.

Määräysvallattomien omistajien osuudet

Tilikauden tuloksen ja laajan tuloksen jakautuminen emoyhtiön omistajien sekä määräysvallattomien omistajien laskennalliseen osuuteen esitetään laajan tuloslaskelman jälkeen. Määräysvallattomille kohdistetaan osuus siinäkin tapauksessa, että se olisi negatiivinen.

Määräysvallattomien omistajien osuus omasta pääomasta esitetään taseessa omana eränään.

Määräysvallattomien omistajien osuus hankinnan kohteesta voidaan arvostaa joko käypään arvoon tai suhteellisenä osuutena hankinnan kohteen nettovarallisuudesta. Valinta on hankintakohtainen.

Vertailuvuoden 2024 lopussa, Topdanmarkin määräysvallattomien osuuksien hankinnan johdosta konsernin omassa pääomassa ei esitetty erikseen määräysvallattomien omistajien osuutta. Määräysvallattomien omistajien suhteellisen omistuosuuden muututtua sekä emoyhtiön että määräysvallattomien omistajien osuuksien kirjanpitoarvot oikaistiin kuvastamaan muutoksia. Määräysvallattomien osuuksien kirjanpitoarvon sekä maksetun vastikkeen välinen ero kirjattiin omaan pääomaan (kertyneet voittovarot) ja kohdistettiin emoyhtiön osakkeenomistajille.

Määräysvallattomien omistajien osuus tuloksesta raportointikaudella laskettiin painotettuna keskiarvona ottaen huomioon määräysvallattomien omistajien jäljellä oleva omistusosuus.

Ulkomaan rahan määräiset liiketoimet

Konsernitiilinpäätös laaditaan euroina, joka on konsernin ja emoyhtiön toiminta- ja esittämisvaluutta. Konserniyhtiöt ovat laatineet tilinpäätöksensä käyttäen toimintavaliuutta, joka on kunkin yhtiön taloudellisen toimintaympäristön päävaluutta. Yhtiöiden ulkomaan rahan määräiset liiketoimet kirjataan toimintavaliutan määräisiksi tapahtumapäivän kurssiin tai kirjauskuukauden keskikurssiin. Tilinpäätöspäivänä ulkomaan rahan määräiset tase-erät muutetaan yhtiön toimintavaliutan määräisiksi tilinpäätöspäivän kurssiin.

Ulkomaan rahan määräisten liiketapahtumien ja monetaaristen tase-erien toimintavaliutan määräisiksi muuttamisesta aiheutuvat kurssierot kirjataan valuuttakurssivoittoina tai -tappioina tuloslaskelmaan.

Ulkomaisten tytäryritysten, joiden toimintavaliutta ei ole euro, tuloslaskelmat muutetaan euroiksi tilikauden keskikurssiin ja taseet tilinpäätöspäivän kurssiin. Syntyvät kurssierot kirjataan omaan pääomaan muuntoeroksi, jonka muutos kirjataan muihin laajan tuloksen eriin. Kun tytäryritys myydään kokonaan tai osittain, kertyneet muuntoerot siirretään omasta pääomasta tuloslaskelmaan ja esitetään osana myyntivoittoa tai -tappiota.

Ulkomaisten yksiköiden hankintaan liittyvä liikearvo ja käyvän arvon oikaisut käsitellään tilinpäätöksessä kuin ne olisivat ulkomaisen yksikön varoja ja velkoja. Muuntoerot, jotka syntyvät näiden erien muuttamisesta tilinpäätöspäivän kurssiin, kirjataan omaan pääomaan ja niiden muutos muihin laajan tuloksen eriin.

Valuuttakurssierot monetaarisista eristä, jotka ovat osa Sammon ulkomaiseen yksikköön tekemää nettosisoitusta (tytäryhtiö), kirjataan muihin laajan tuloksen eriin.

Monetaarinen erä, joka on osa nettosisoitusta ulkomaiseen yksikköön, voidaan määrittää Sammon (raportoiva yhteisö) toimintavaliutan määräisenä, ulkomaisen yksikön toimintavaliutan määräisenä tai muussa valuutassa, joka poikkeaa Sammon ja ulkomaisen yksikön toimintavaliutoista. Mikäli ulkomaisesta tytäryhtiöstä luovutaan kokonaan tai osittain, kumulatiiviset valuuttakurssierot siirretään omasta pääomasta tulosvaikutteisiksi.

Konsernitiilinpäätöksessä on käytetty seuraavia valuuttakursseja:

1 euro =	Tilinpäätöspäivän kurssi	Tilikauden keskikurssi
Ruotsin kruunua	10,8215	11,0680
Tanskan kruunua	7,4689	7,4635
Englannin puntaa	0,8726	0,8569

Segmenttiraportointi

Konsernin segmentointi perustuu liiketoiminta-alueisiin, joiden riskit ja kannattavuuteen vaikuttavat lähtökohdat sekä sääntely-ympäristö poikkeavat toisistaan. Liiketoiminnan valvonta ja ohjaus sekä raportointi johdolle on organisoitu liiketoimintasegmenttien mukaisesti.

Helmikuussa 2025 Sampo esitteli uudet raportointisegmentit, jotka kuvastavat konsernin muutosta täysin yhtenäiseksi vahinkovakuutuskonserniksi vuonna 2024 toteutetun Topdanmarkin määräysvallattomien omistajien osuuksien hankinnan seurauksena. Konsernin liiketoimintasegmentit ovat Henkilöasiakkaat Pohjoismaissa, Henkilöasiakkaat Isossa-Britanniassa, Pohjoismaiden yritysasiakkaat ja Pohjoismaiden suurasiaakkaat. Vertailuvuoden 2024 tiedot on oikaistu vastaamaan uutta segmenttirakennetta. Lisätietoja uusista segmenteistä voi lukea Segmenttitiedot-osioista.

Neljän edellä kuvatun raportointisegmentin lisäksi Sampo esittää muut toiminnot, jotka koostuvat pääasiassa konsernin Baltian liiketoiminnoista sekä konsernieliminoinneista ja muista sisäisistä eristä. Muut toiminnot eivät täytä IFRS 8:n mukaisia erillisen raportointisegmentin kriteerejä, jonka vuoksi niitä ei esitetä erillisenä raportointisegmenttinä.

Maantieteellisiä alueita koskevana tietoina on esitetty tuotot ulkopuolisilta asiakkailta sekä pitkäaikaiset varat. Raportoitavat alueet ovat Suomi, Ruotsi, Norja, Tanska, Iso-Britannia sekä Baltia.

Segmenttien ja yhtiöiden välisten kotimaisten ja rajat ylittävien liiketoimien hinnoittelussa on sovellettu markkinaehtoperiaatetta. Hinnoittelu perustuu OECD:n siirtohinnoitteluohjeistukseen sekä EU:n siirtohinnoitteludokumentoinnista antamaan käytännestäntöön.

Konsernitilinpäätöksessä segmenttien väliset liiketapahtumat, saamiset ja velat eliminoidaan eräkohtaisesti.

Vakuutus sopimukseen liittyvien tuottojen ja kulujen kirjaamis periaatteet

Vakuutus palvelutulos, joka koostuu vakuutusmaksu-tuotoista, vakuutus palvelukuluista sekä jälleenvakuutus-tuloksesta, kuvaa vakuutus sopimusten myöntämisestä ja hoitamisesta syntyvää tulosta. Nettorahoitustulos kuvaa vakuutus sopimukseen liittyvien rahoitus erien vaikutuksia.

Vakuutus maksutuotot

Vakuutus maksutuotot kuvastavat Sammon vakuutuksenottajilta saamaa, ansaintaperiaatteen mukaisesti jaksotettua vastiketta vakuutus riskin siirtämisestä (vakuutus sopimus palvelut). Raportointikaudelle kirjatut vakuutus maksutuotot perustuvat sekä jo saatuihin vakuutus maksuihin että odotettavissa oleviin vakuutus maksuihin, allokoituna lineaarisesti perustuen esimerkiksi ajan kulumiseen. Jäljellä olevan vakuutus kauden velkaa pienennetään vakuutus maksutuottoja vastaavalla määrällä.

Vakuutus palvelukulut

Vakuutus palvelukulut sisältävät sekä korvaus- että liikekulut.

Korvauskulut raportointikaudella sisältävät kaudella maksetut korvaukset sekä muutoksen toteutuneista vahinkotapahtumista aiheutuneessa velassa. Muutos kyseisessä velassa sisältää muutokset diskonttaamattoman velan parhaassa arviossa, diskontatussa riskioikaisussa sekä diskonttaus- vaikutuksessa, joka aiheutuu muutoksista parhaassa arviossa tai maksuolettamissa. Korvauskulut sisältävät myös korvausten käsittelykulut ja muutokset tappiokomponentissa.

Liikekulut, jotka on kirjattu vakuutus palvelukuluihin, liittyvät vakuutus sopimusten hallinnoimisesta syntyviin kuluihin. Lisäksi liikekulut sisältävät vakuutus sopimusten hankintaan liittyvien rahavirtojen tulokseen jaksotetun osuuden, joka vastaa määrältään jäljellä olevan vakuutus kauden velasta purettua osuutta.

Jälleenvakuutus tulos

Jälleenvakuutus tulos koostuu jälleenvakuutus maksuihin liittyvistä kuluista ja jälleenvakuuttajien osuuksista korvauskuluista. Otetuista jälleenvakuutuksista aiheutuvat kulut kirjataan ensivakuutuksen vakuutus maksutuottojen tapaan ja ne kuvaavat maksettuja ja kaudelle kohdistettuja jälleenvakuutus- maksuja vastaten vastaanotettua jälleenvakuutus- sopimus palvelua. Saadut jälleenvakuutus komissiot pienentävät jälleenvakuutus maksuihin liittyviä kuluja. Jälleenvakuuttajien osuudet korvauskuluista kirjataan kuten ensivakuutuksen vakuutus palvelukulut, jolloin ne sisältävät myös jälleenvakuuttajaan liittyvän vastapuoliriskin.

Vakuutus sopimukseen liittyvät rahoitus tuotot tai -kulut

Nettorahoitustulokseen sisältyvät vakuutus sopimukseen liittyvät rahoitus tuotot tai -kulut kuvaavat rahoitus eristä johtuvia vaikutuksia. Erä sisältää diskonttauskorkojen muutoksesta ja diskontto vaikutuksen purkautumisesta aiheutuvat muutokset toteutuneista vakuutus tapahtumista aiheutuvassa velassa. Tästä syystä korkojen muutosten vaikutus sekä korkokulut esitetään kokonaisuudessaan vakuutus sopimukseen liittyvissä rahoitus tuotoissa tai -kuluissa. Myös eläke korvauksiin liittyvät indeksikorotukset esitetään vakuutus sopimukseen liittyvissä rahoitus tuotoissa tai -kuluissa. Jälleenvakuutus sopimukseen liittyvät määrät esitetään erillään. Konserni ei sovelta optiota esittää diskonttauskorkojen muutoksiin liittyviä vaikutuksia osana laajaa tulosta.

Diskonttaus vaikutuksen muutos kohdistetaan vakuutus palvelukuluihin sekä vakuutuksen rahoitus tuottoihin tai -kuluihin.

Sijoitus toiminnan nettotuotot

Korot ja osingot

Korkotuotot ja -kulut jaksotetaan efektiivisen koron menetelmällä sopimuksen juoksu ajalle. Tällä menetel- mällä korkotuotot ja -kulut jaksotetaan rahoitus- instrumentin juoksu ajalle tasaisesti suhteessa instrumentin taseessa olevaan pääomaan. Osingot kirjataan tuotoksi sinä tilikautena, jona oikeus niiden saamiseen on syntynyt.

Palkkiot

Käypään arvoon tulos vaikutteisesti kirjattavien rahoitus instrumenttien palkkiot ja transaktiokulut kirjataan suoraan tulokseen instrumentin alkuperäisen kirjaamisen yhteydessä.

Myyntituotot asiakassopimuksista

Muut tuotot sisältävät tuotot vakuutustoimintaan liittyvistä palveluista, joihin ei liity merkittävän vakuutusriskin siirtymistä, jolloin ne käsitellään IFRS 15 *Myyntituotot asiakassopimuksista* -standardin mukaisesti. Tällaiset tuotot kertyvät pääosin mm. vakuutussopimusten myyntikomissioista sekä hallintoon ja korvauksiin liittyvistä palveluista, joita suoritetaan muiden osapuolten puolesta.

Myös Ifin tytäryhtiön, Viking Assistance Group AS:n, tarjoamien tiepalveluiden tuotot kirjataan muihin tuottoihin palvelun tultua suoritetuksi.

Hastingsilla on lisäksi IFRS 15 *Myyntituotot asiakassopimuksista* -standardin mukaisia vakuutusvälitystoiminnasta syntyviä myyntituottoja. Nämä tuotot koostuvat pääosin palkkioista ja komissioista, joita yhtiö saa välittäessään kolmannelle osapuolelle toisen yhtiön puolesta vakuutussopimuksia, sekä näihin liittyvistä lisätuotteista.

Vakuutustoimintaan liittyvät välityspalkkiotuotot tuloutetaan niiden myyntihetkellä ja muut myyntituotot tuloutetaan sen kauden aikana, kun palvelu tuotetaan. Välityspalkkiotuotot vakuutussopimuksista kirjataan nettomääräisinä saamisen käypään arvoon, jota oikaistaan odotettavissa olevilla peruutuksista aiheutuvilla palautuksilla. Hastings voi tarjota asiakkailleen myös muita asiakaskohtaisia sopimuksia, jotka tuloutetaan tietyssä ajanhetkenä, kun suoritevelvoite on täytetty. Tuloutettava rahamäärä vastaa sitä vastiketta, johon Hastings odottaa olevansa oikeutettu.

Konsernitiilinpäätöksessä ulkoisesta välityслиiketoiminnasta aiheutuvat palkkiotuotot ja -kulut sekä komissiot sisältyvät Muihin tuottoihin ja Muihin kuluihin.

Hastingsilla on myös lainanantoliiketoiminnastaan IFRS 15 *Myyntituotot asiakassopimuksista* -standardin alaisia tuottoja. Muihin tuottoihin sisältyy lainalähetekomissioita (ansaittu asiakkaiden ohjaamisesta kolmansille luotontarjoajille), palveluntarjoajapalkkioita sekä käteisvaroista kertyneitä korkotuottoja. Lainalähetekomissioihin liittyvä suoritevelvoite tarkoittaa lähetepalvelujen tarjoamista asiakkaille. Palveluntarjoajapalkkioissa suoritevelvoite on kerätä arvopaperistamisjärjestelyyn siirrettyihin saataviin liittyviä maksuja sekä tarjota muita hallinnollisia palveluja. Suoritevelvoitteet täytetään yhtenä ajankohtana.

Rahoitusvarat ja -velat

Alkuperäinen taseeseen ja taseesta pois kirjaaminen

Rahoitusvarat ja -velat arvostetaan alkuperäisen kirjaamisen yhteydessä käypään arvoon. Jos hankittua rahoitusvaraa tai -velkaa ei arvosteta käypään arvoon, hankinnasta tai liikkeeseenlaskusta suoraan johtuvat kulut sisällytetään vai vähennetään hankintahinnasta.

Käypään arvoon tulosvaikutteisesti kirjattavien rahoitusvarojen ja -velkojen ostot ja myynnit kirjataan taseeseen kauppapäivänä, jolloin sitoudutaan ostamaan tai myymään kyseinen rahoitusvaroihin tai -velkoihin kuuluva erä. Lainat ja muut saamiset kirjataan taseeseen lainaa nostettaessa.

Rahoitusvarat ja -velat netotetaan ja esitetään taseessa nettomääräisenä vain silloin, kun netottamiseen on laillinen oikeus ja netotus aiotaan toteuttaa tai saaminen ja velka suorittaa samanaikaisesti.

Rahoitusvarat kirjataan pois taseesta, kun sopimusperusteinen oikeus rahoitusvaroihin kuuluvan erän rahavirtoihin lakkaa tai kun oikeudet on siirretty

toiselle osapuolelle. Rahoitusvelat kirjataan pois taseesta, kun niiden velvoitteet on täytetty, peruutettu tai niiden voimassaolo on lakannut.

Rahoitusvarojen luokittelu ja arvostusperiaatteet

Rahoitusvarat luokitellaan myöhemmin arvostettaviksi joko jaksotettuun hankintamenoon, käypään arvoon muiden laajan tuloksen erien kautta tai käypään arvoon tulosvaikutteisesti. Merkittävä osa Sampo-konsernin rahoitusvaroista arvostetaan käypään arvoon tulosvaikutteisesti ja vain rajoitettu määrä rahoitusvaroja arvostetaan jaksotettuun hankintamenoon. Mitään rahoitusvaroja ei arvosteta käypään arvoon muiden laajan tuloksen erien kautta.

Rahoitusvarojen luokittelu arvostusluokkiin perustuu konsernin liiketoimintamallin mukaiseen rahoitusvarojen hallintaan sekä rahoitusvarojen sopimusperusteisiin rahavirtaominaisuuksiin. Liiketoimintamalli kuvastaa sitä, kuinka rahoitusvaroja hallinnoidaan liiketoiminnallisen tavoitteen saavuttamiseksi sekä rahavirtojen keräämiseksi. Seuraavat tekijät vaikuttavat sijoitussalkun liiketoimintamallin määrittämiseen: miten rahoitusvarojen tuloksellisuutta arvioidaan ja raportoidaan johdolle; miten riskejä määritellään ja hallitaan; aiemmat kokemukset siitä, miten rahavirrat ovat kertyneet, ja miten saatu vastike liittyy suoritukseen.

Käypään arvoon tulosvaikutteisesti arvostettavat rahoitusvarat

Käypään arvoon tulosvaikutteisesti arvostettavat rahoitusvarat koostuvat pääosin sijoituksista osakkeisiin ja rahastoihin, saamistodistuksista sekä muista lainsaamisista.

Sijoitukset osakkeisiin luokitellaan ja arvostetaan käypään arvon tulosvaikutteisesti.

Velkainstrumentit, kuten velkakirjat ja muut korkosijoitukset, luokitellaan arvostettavaksi käypään arvoon tulosvaikutteisesti, kun liiketoimintamalli kuvastaa varojen hallinnointia ja arviointia käyvän arvon pohjalta. Instrumentit on alun perin ja myöhemmin arvostettu käypään arvoon. Transaktiokustannukset, jotka ovat suoraan kohdistettavissa liikkeeseen laskuun tai hankintaan, kirjataan kuluina tulosvaikutteisesti.

Käyvän arvon muutoksista johtuvat tai myydessä realisoituneet voitot ja tappiot, yhdessä korkotuottojen ja osingon kanssa, kirjataan tulosvaikutteisesti erään Sijoitustoiminnan nettotuotot.

Johdannaisopimukset, joita ei ole määritetty suojaaviksi ja jotka eivät täytä suojauslaskennan ehtoja, luokitellaan käypään arvoon arvostettaviksi rahoitusvaroiksi. Johdannaiset arvostetaan niitä alun perin kirjanpitoon kirjattaessa käypään arvoon. Johdannaisopimuksista kirjataan taseeseen saaminen, kun käypä arvo on positiivinen ja velka, kun käypä arvo on negatiivinen. Johdannaiset arvostetaan taseessa käypään arvoon ja käyvän arvon muutos yhdessä realisoituneiden voittojen ja tappioiden kanssa kirjataan tuloslaskelmaan erään Sijoitustoiminnan nettotuotot.

Jaksotettuun hankintamenoön arvostettavat rahoitusvarat

Rahoitusvaroihin kuuluva erä arvostetaan jaksotettuun hankintamenoön vain, jos liiketoimintamallin tavoitteena on pitää rahoitusvara hallussa sopimukseen perustuvien rahavirtojen keräämiseksi ja rahoitusvaran sopimukseen perustuvat rahavirrat täyttävät SPPI-kriteerit (solely payments of principal and interests). Toisin sanoen se on johdonmukainen peruslainanantojärjestelyn kanssa. SPPI-kriteerit täyttyvät, kun rahoitusinstrumentin sopimukseen perustuvat rahavirrat ovat yksinomaan pääoman ja jäljellä olevan pääomamäärän koron maksuja. Jaksotettuun hankintamenoön arvostettavat

rahoitusvarat sisältävät pääosin saamistodistuksia sekä muita lainoja ja saamisia.

Lainat ja muut saamiset merkitään niitä alun perin kirjanpitoon kirjattaessa käypään arvoon, sisältäen suoraan kohdistettavissa olevat transaktiomenot. Alkuperäisen kirjaamisen jälkeen lainat ja muut saamiset arvostetaan jaksotettuun hankintamenoön efektiivisen koron menetelmää käyttäen.

Korkotuotot lasketaan soveltamalla efektiivisen koron menetelmää. IFRS 9:n mukaisesti jaksotettuun hankintamenoön arvostettaviin rahoitusvaroihin kohdistuvat tappiota koskevan vähennyserän eli odotettavissa olevien luottotappioiden (ECL) vaatimukset.

Rahoitusvelat

Rahoitusvelat eli huonomman etuoikeuden omaavat velat, joukkovelkakirjalainat sekä muut rahoitusvelat arvostetaan jaksotettuun hankintamenoön käyttäen efektiivisen koron menetelmää. Korkokulut sekä voitot ja tappiot taseesta pois kirjaamisen yhteydessä kirjataan tulokseen.

Rahoitusvelat johdannaisista arvostetaan käypään arvoon tulosvaikutteisesti.

Jos omia velkoja lunastetaan takaisin ennen eräpäivää, velat kirjataan pois taseesta, ja velan kirjanpitoarvon ja lunastuksessa maksetun vastikkeen erotus kirjataan tulokseen.

Käypä arvo

Rahoitusinstrumenttien käypä arvo määritetään ensisijaisesti toimivilla markkinoilla noteerattujen hintojen perusteella. Instrumentit arvostetaan ostokurssiin tai viimeiseen kauppatekohintaan, mikäli hintalähteen pörssissä on käytössä

huutokauppaamenettely. Poikkeuksena tähän ovat syndikoidut lainat, jotka arvostetaan keskihintaan alhaisemman likviditeetin takia. Myös johdannaisopimukset arvostetaan viimeiseen kauppatekohintaan. Mikäli rahoitusinstrumentille on olemassa sen markkinariskin kumoava vastaerä, arvostuksessa käytetään tältä osin samaa hintalähdettä vastaavissa ja vastattavissa. Jos rahoitusinstrumentille kokonaisuutena ei ole olemassa julkista noteerausta, mutta sen osatekijöille on olemassa toimivat markkinat, käypä arvo määritetään osatekijöiden markkinahintojen perusteella.

Rahoitusvarojen käyvän arvon arvostus perustuu joko julkisiin hintanoteerauksiin tai arvostuksiin, jotka perustuvat saatavilla olevaan markkinainformaatioon. Mikäli näitä ei ole ollut käytettävissä, käypä arvo määritetään markkinoilla yleisesti hyväksytytjen arvostusmenetelmien avulla käyttämällä asiaa tuntevien, liiketoimintaan halukkaiden osapuolten välisten viimeaikaisten markkinatransaktioiden hintoja, toisen olennaisilta osin samanlaisen instrumentin tilinpäätöshetken käypää arvoa, rahavirtojen diskonttausmenetelmää sekä optiohinnoittelumalleja. Pienelle osalle instrumenteista on määritetty arvo näitä muita menetelmiä käyttäen.

Rahavarojen ja muihin varoihin sisältyvien kauppahintasaamisten kirjanpitoarvoa käytetään arviona niiden käyvästä arvosta.

Lainojen ja muiden vastaavien rahoitusinstrumenttien, joilla ei ole hintanoteerausta toimivilla markkinoilla, käypä arvo määritellään diskontattujen rahavirtojen perusteella käyttäen markkinoilla noteerattavia korkoja. Markkinoilta saatavaa korkokäyrää oikaistaan rahoitusinstrumenttien muiden osatekijöiden, esim. luottoriskin perusteella.

Käypään arvoon arvostetut rahoitusinstrumentit on liitetiedoissa ryhmitelty kolmeen hierarkiatasoon perustuen mm. siihen, toimivatko markkinat, joilla instrumentilla käydään kauppaa, tai ovatko arvostustekniikoissa käytettävät syöttötiedot objektiivisesti todennettavissa. Lisätietoja käypien arvojen määrittämisestä ja hierarkiasta on esitetty [liitteessä 13](#).

Rahoitusvarojen arvonalentuminen

Raportointikauden päättyessä arvioidaan, onko objektiivista näyttöä siitä, että muun kuin käypään arvoon tulosvaikutteisesti arvostettavan rahoitusvaroihin kuuluvan erän arvo on alentunut. Kun arvonalentumisesta on objektiivista näyttöä yhden tai useamman alkuperäisen kirjaamisen jälkeisen toteutuneen tappion synnyttävän tapahtuman seurauksena ja näillä tapahtumilla on luotettavasti arvioitavissa oleva vaikutus rahoitusvaroista tulevaisuudessa saataviin arvioituihin rahavirtoihin, kirjataan arvonalentumistappio.

Objektiivisena näyttönä arvonalentumisesta pidetään esimerkiksi liikkeeseenlaskijan tai velallisen merkittäviä taloudellisia vaikeuksia, jotka johtavat maksukyvyttömyyteen ja arvioon siitä, että asiakas ei todennäköisesti selviydy maksuvelvoitteistaan konsernille. Kun on objektiivista näyttöä siitä, että jaksotettuun hankintameno taseeseen merkityistä rahoitusvaroista on syntynyt arvonalentumistappiota, tappion suuruus määritetään saamisen kirjanpitoarvon ja saamisesta arvioitujen kerrytettävissä olevien tulevien rahavirtojen nykyarvon erotuksena. Diskonttauskorkona käytetään saamisen alkuperäistä efektiivistä korkoa. Erotus kirjataan arvonalentumistappioksi tuloslaskelmaan. Konserni arvioi arvonalentumisen sopimuskohtaisesti jokaisen rahoitusvaran osalta.

Jaksotettuun hankintameno arvoistettavat rahoitusvarat

IFRS 9:n johdosta konsernissa on otettu käyttöön tulevaisuuteen kohdistuva ECL-laskentamalli, jota sovelletaan pääasiassa jaksotettuun hankintameno arvoistettaviin rahoitusvaroihin. Vaatimukset eivät koske oman pääoman ehtoisia instrumentteja tai muita käypään arvoon tulosvaikutteisesti kirjattavia rahoitusvaroja. Odotettavissa olevat luottotappiot heijastavat menneitä tapahtumia eli aiemmin toteutuneita tapahtumia, vallitsevia olosuhteita sekä ennusteita tulevista taloudellisista olosuhteista.

IFRS 9:n säännökset sisältävät yleisen lähestymistavan, jossa tappioita koskeva vähennyserä arvostetaan määrään, joka vastaa joko 12 kuukaudelta odotettavissa olevia luottotappioita tai koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita. Kolmivaiheista mallia käytetään odotettavissa olevien luottotappioiden määrittämiseen jokaisena raportointipäivänä. Vaiheessa 1 luottoriski ei ole kasvanut merkittävästi. Tappiota koskeva vähennyserä arvostetaan määrään, joka vastaa 12 kuukauden odotettavissa olevia luottotappioita. Vaiheessa 2 ja 3 luottoriski on kasvanut merkittävästi alkuperäisestä kirjaamisesta. Tappiota koskeva vähennyserä arvostetaan määrään, joka vastaa koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia luottotappioita. Vaiheessa 3 rahoitusvarojen luottokelpoisuuden arvioidaan alentuneen (maksukyvyttömyyden yhteydessä) ja korko lasketaan luottoarvon alentuneelle määrälle bruttokirjanpitoarvon sijaan.

Konsernissa yleinen lähestymistapa perustuu kolmeen osatekijään, jotka ovat maksukyvyttömyyden todennäköisyys (probability of default, PD), maksukyvyttömyyden aiheuttama tappio-osuus (loss given default, LGD) ja vastuun määrä maksukyvyttömyyshetkellä (exposure at default, EAD).

Johdannaissopimukset ja suojausperiaatteet

Johdannaissopimukset luokitellaan kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviin sopimuksiin ja suojaaviin sopimuksiin, ja ne sisältävät korko-, luottoriski-, valuutta-, osake- sekä hyödyke johdannaiset. Johdannaissopimukset arvostetaan niitä alun perin kirjanpitoon kirjattaessa käypään arvoon. Kaikki johdannaissopimukset kirjataan taseeseen varoiksi, jos niiden käypä arvo on positiivinen, ja veloiksi, jos käypä arvo on negatiivinen.

Kaupankäyntitarkoituksessa pidettävät johdannaissopimukset

Johdannaissopimukset, joita ei ole merkitty suojaaviksi, käsitellään kaupankäyntitarkoituksessa pidettävänä johdannaissopimuksina. Kaupankäyntitarkoituksessa pidettävät johdannaissopimukset arvostetaan käypään arvoon, ja käyvän arvon muutokset sekä myyntivoitot ja -tappiot yhdessä korkotuottojen ja -kulujen kanssa kirjataan tuloslaskelmaan.

Suojaavat johdannaissopimukset ja suojausperiaatteet

Suojausperiaatteiden mukaisesti konsernissa voidaan suojautua korkoriskiltä, valuuttakurssiriskiltä ja hintariskiltä soveltamalla käyvän arvon tai rahavirran suojausta. Rahavirran suojauksella suojaudutaan tulevien rahavirtojen vaihtelulta. Kuluneella tilikaudella konsernissa on sovellettu rahavirran suojausta Hastingsissa.

Suojauslaskentaa sovelletaan suojauksiin, jotka ovat suojattavan riskin osalta tehokkaita ja täyttävät IFRS 9 -standardin suojauslaskennan ehdot. Suojaussuhde suojaavan johdannaisten ja suojattavan kohteen välillä sekä suojaukseen liittyvät riskienhallintatavoitteet dokumentoidaan suojauksen alkaessa.

Rahavirran suojaus

Rahavirran suojauksella suojataan vaihtuvakorkoisten velkakirjalainojen tai muiden vaihtuvakorkoisten varojen tai velkojen korkorahavirtoja. Suojaavina instrumentteina käytetään mm. valuuttatermiinejä. Johdannais sopimukset, jotka on luokiteltu rahavirran suojaukseksi, arvostetaan käypään arvoon. Käyvän arvon muutoksesta tehokkaan suojauksen osuus kirjataan muihin laajan tuloksen eriin.

Omaan pääomaan kertyneet käyvän arvon muutokset kirjataan tuloslaskelmaan sille kaudelle, jolloin suojauksen kohteena olevat rahavirrat tuloutuvat.

Kun suojaava johdannainen erääntyy, myydään, suojaussuhde päätetään tai suojaus ei enää täytä suojauslaskennan ehtoja, omaan pääomaan suojauksen loppumishetkeen mennessä kertynyt käyvän arvon muutos jää omaan pääomaan, kunnes se kirjataan tuloslaskelmaan sille kaudelle, jolloin suojauksen kohteena olevat rahavirrat tuloutuvat.

Vuokrasopimukset**Konserni vuokralle ottajana**

IFRS 16 *Vuokrasopimukset* -standardin mukaisesti vuokrasopimukset esitetään lähtökohtaisesti taseella. Ainoat valinnaiset poikkeukset koskevat tiettyjä lyhytaikaisia alle 12 kuukautta pitkiä sopimuksia tai arvoltaan vähäisiä vuokrasopimuksia, jotka voidaan edelleen kirjata tasaerinä vuokrasopimuksen voimassaoloaikana.

Vuokrasopimuksista aiheutuvat käyttöoikeusomaisuuserät (oikeus käyttää vuokrasopimuksen kohdetta) kirjataan varoihin osana Aineellisia hyödykkeitä ja niitä vastaavat vuokraveloitteet taseen velkapuolelle osaksi Muita velkoja. Käyttöoikeusomaisuuserä kirjataan vuokra-ajan

alkamishetkellä ja arvostetaan hankintameno, joka sisältää vuokrasopimusvelan alkuperäisen määrän sekä vuokralle antajalle mahdollisesti ennalta suoritettut maksut. Käyttöoikeusomaisuuserien poistot kirjataan tasapoistoin vuokrasopimuksen voimassaoloaikana. Vuokrasopimusvelka kirjataan samoin vuokra-ajan alkamishetkellä ja arvostetaan tulevien vuokramaksujen nykyarvoon.

Tuloslaskelmaan kirjataan käyttöoikeusomaisuuserästä tehtävät suunnitelman mukaiset poistot sekä vuokra-velasta aiheutuvat korkokulut.

Aineettomat hyödykkeet**Liikearvo**

Liikearvo vastaa sitä osaa hankintamenosta, joka ylittää konsernin osuuden 1.1.2004 jälkeen hankitun yrityksen yksilöitävissä olevien varojen, velkojen ja ehdollisten velkojen nettomääräisestä käyvästä arvosta hankinta-ajankohtana. Sitä aiempien hankintojen liikearvo vastaa aiemman tilinpäätösnormiston mukaista kirjanpitoarvoa, jota on käytetty IFRS:n mukaisena oletushankintameno.

Liikearvo arvostetaan kertyneillä arvonalentumistappioilla vähennettyyn alkuperäiseen hankintameno. Liikearvosta ei tehdä poistoja. Liikearvolle tehdään sen sijaan arvonalentumistestaus vähintään vuosittain.

Muut aineettomat hyödykkeet

Aineettomina hyödykkeinä, joilla on rajallinen taloudellinen vaikutusaika, käsitellään ulkopuolelta hankittuja ja sisäisesti aikaansaatuja IT-ohjelmistoja sekä muita aineettomia hyödykkeitä, jos on todennäköistä, että niistä johtuva odotettavissa oleva vastainen taloudellinen hyöty koituu konsernin hyväksi ja hyödykkeiden hankintameno on luotettavasti määritettävissä.

Sisäisesti aikaansaadun aineettoman hyödykkeen hankintameno määräytyy hyödykkeelle välittömästi kohdistettavien menojen summasta. Tutkimusmenot kirjataan kuluksi sinä tilikautena, jona ne toteutuvat. Kehittämismenoista, jotka johtuvat uusien IT-ohjelmistojen suunnittelusta tai jo olemassa olevien ohjelmistojen merkittävistä parannuksista, aktivoidaan vain ne, jotka täyttävät edellä mainitut taseeseen kirjaamisen edellytykset.

Aineettomat hyödykkeet, joilla on rajallinen taloudellinen vaikutusaika, kirjataan kertyneillä poistoilla ja arvonalentumistappioilla vähennettyyn alkuperäiseen hankintameno. Aineettomat hyödykkeet poistetaan tasapoistoin niiden arvioidun taloudellisen vaikutusajan kuluessa. Arvioidut taloudelliset vaikutusajat hyödykeryhmittäin ovat seuraavat:

- IT-ohjelmistot 3–10 vuotta
- Muut aineettomat hyödykkeet 3–10 vuotta

Liiketoimintojen yhdistymisten yhteydessä hankittujen tavaramerkkien taloudellinen vaikutusaika määritetään varakohtaisesti. Poistettaville tavaramerkeille odotettavissa oleva vaikutusaika on 10 vuotta ja ne poistetaan tasapoistoin niiden arvioidun taloudellisen vaikutusajan kuluessa. Aineettomia hyödykkeitä, joilla on rajoittamaton taloudellinen vaikutusaika ei poisteta. Sen sijaan niille suoritetaan vähintään kerran tilikaudessa arvonalentumistestaus.

Poistot ja arvonalentumiset kirjataan tulosvaikutteisesti tuloslaskelman erään Muut kulut.

Aineelliset käyttöomaisuushyödykkeet

Aineellisia käyttöomaisuushyödykkeitä ovat omassa käytössä olevat kiinteistöt, koneet ja laitteet sekä kalusto.

Kiinteistöt ja muut aineelliset käyttöomaisuushyödykkeet arvostetaan kertyneillä poistoilla ja arvonalentumistappioilla vähennettyyn alkuperäiseen hankintamenoon.

Perusparannusmenot lisätään kiinteistöjen kirjanpito-arvoon silloin kun on todennäköistä, että niistä koituva vastainen taloudellinen hyöty koituu konsernin hyväksi. Tavanomaiset korjaus- ja kunnossapitomenot kirjataan kuluksi tilikaudella, jolla ne ovat syntyneet.

Aineelliset käyttöomaisuushyödykkeet poistetaan tasapoistoin niiden arvioidun taloudellisen vaikutusajan kuluessa. Pääsääntöisesti jäännösarvo arvioidaan nollan suuruiseksi. Maa-alueista ei tehdä poistoja. Taloudellisen vaikutusajan arviota tarkistetaan tilinpäätöksen yhteydessä. Poistoaikoja oikaistaan, mikäli arvio muuttuu merkittävästi. Arvioidut taloudelliset vaikutusajat hyödykeryhmittäin ovat seuraavat:

- Rakennukset 20–50 vuotta
- Rakennusten ainesosat 15–20 vuotta
- Rakennusten ja vuokrahuoneistojen perusparannusmenot 4–10 vuotta
- IT-laitteet ja autot 2–5 vuotta
- Muut toimistokalusteet 3–15 vuotta.

Poistot ja arvonalentumiset kirjataan tulosvaikutteisesti tuloslaskelman erään Muut kulut.

Aineellisen käyttöomaisuushyödykkeen poistojen kirjaaminen lopetetaan, mikäli omaisuuserä luokitellaan myytävänä olevaksi IFRS 5 *Myytävänä olevat pitkäaikaiset omaisuuserät ja lopetetut toiminnot* -standardin mukaisesti.

Aineettomien ja aineellisten käyttöomaisuushyödykkeiden arvonalentuminen

Tilikauden päättyessä arvioidaan, onko viitteitä siitä, että aineettomiin hyödykkeisiin tai aineellisiin käyttöomaisuushyödykkeisiin kuuluvan omaisuuserän arvo saattaa olla alentunut. Jos arvonalentumisesta on viitteitä, arvioidaan omaisuuserästä kerrytettävissä oleva rahamäärä. Kerrytettävissä oleva rahamäärä arvioidaan lisäksi vuosittain liikearvosta, keskeneräisistä aineettomista hyödykkeistä sekä taloudelliselta vaikutusajaltaan rajoittamattomista aineettomista hyödykkeistä riippumatta siitä, onko arvonalentumisesta viitteitä. Liikearvo kohdistetaan arvonalentumistestausta varten hankinta-ajankohdasta lähtien konsernin rahavirtaa tuottaville yksiköille. Testissä verrataan yksikön liikearvon sisältävää kirjanpitoarvoa yksiköstä kerrytettävissä olevaan rahamäärään.

Kerrytettävissä oleva rahamäärä on omaisuuserän käypä arvo vähennettynä luovutuksesta aiheutuvilla menoilla tai sitä korkeampi käyttöarvo. Käyttöarvolla tarkoitetaan omaisuuserästä tai rahavirtaa tuottavasta yksiköstä saatavissa olevia arvioituja vastaisia nettorahavirtoja, jotka diskontataan nykyarvoonsa ennen veroja määritettyä korkoprosenttia käyttäen. Jos omaisuuserän kirjanpitoarvo on suurempi kuin siitä kerrytettävissä oleva rahamäärä, siitä kirjataan tuloslaskelmaan arvonalentumistappio. Kirjaamisen yhteydessä poistettavan omaisuuserän taloudellinen vaikutusaika arvioidaan uudelleen.

Arvonalentumistappio peruutetaan, jos olosuhteissa on tapahtunut muutos ja hyödykkeestä kerrytettävissä oleva rahamäärä on muuttunut arvonalentumistappion kirjaamisajankohdasta, ei kuitenkaan enempää kuin mikä hyödykkeen kirjanpitoarvo olisi ilman arvonalentumistappion kirjaamista. Liikearvosta kirjattua arvonalentumistappiota ei peruuteta missään tilanteessa.

Vakuutus sopimukset

Konserni on soveltanut IFRS 17 *Vakuutus sopimukset* -standardia 1.1.2023 alkaen. Sampo-konsernin toiminnot keskittyvät vahinkovakuutusliiketoimintaan, ja Sampo käyttää pääasiassa IFRS 17 -standardin mukaista vakuutusmaksujen kohdistamiseen perustuvaa lähestymistapaa (premium allocation approach, PAA).

Vakuutus sopimukseen liittyviä riskejä on kuvattu laajasti konsernitiilinpäätöksen [liitetiedossa 32](#).

Soveltamisala

Konsernin vakuutus sopimuksissa vakuutusriski on merkittävä. Kolmansien osapuolien (panel underwriters) myöntämät vakuutus sopimukset, jotka eivät tuo vakuutusriskiä konsernille, eivät kuulu IFRS 17 -standardin soveltamisalaan. Sen sijaan nämä vakuutus sopimukset käsitellään IFRS 15 *Myyntituotot asiakassopimuksista* -standardin mukaisesti.

Vakuutus sopimukset voivat sisältää yhden tai useamman komponentin, jotka kuuluisivat eri tilinpäätösstandardien soveltamisalaan ja jotka käsiteltäisiin erillään toisistaan. Sampo arvioi vakuutus sopimukset tunnistaakseen komponentit sopimuksista. Vakuutus sopimus voi esimerkiksi sisältää sijoitus- tai palvelukomponentin (tai molemmat), jotka eivät ole osa vakuutus sopimuspalvelua.

Vakuutusopimusten yhdistelytaso

IFRS 17 -standardin mukaan vakuutusopimukset muodostavat vakuutusopimussalkkuja. Salkku koostuu sopimuksista, joihin sisältyvät riskit ovat samankaltaiset ja joita hallinnoidaan yhdessä. Salkut jaetaan edelleen vuosikohortteihin eli ryhmitellään sopimukset, joita ei ole myönnetty yhtä vuotta pidemmin väliajoin.

Sampo-konsernissa vakuutusopimussalkut on määritetty perustuen liiketoiminnan segmentteihin tai vakuutuslajien yhdistelmiin (johdon määritelmän mukaisesti), liiketoiminta-alueeseen ja maahan. Salkut määritetään erikseen kullekin juridiselle yhtiölle tai perustuen tuoteryhmään.

Sampo-konserni on tunnistanut tiettyjä tappiollisia sopimuksia, mutta tappiollisten sopimusten määrä on kaiken kaikkiaan vähäinen.

Vakuutusopimus- ja jälleenvakuutusopimussalkkujen kirjanpitoarvot määrittävät sen, esitetäänkö ne taseessa saamisissa vai veloissa.

Sopimusraja

Vakuutusopimusryhmän alkuperäinen arvostaminen sisältää kaikki sopimusrajojen sisällä olevat tulevat rahavirrat. Määritettäessä rahavirtoja, jotka kuuluvat sopimusrajojen sisälle, otetaan huomioon sopimusehdoista tulevat tosiasialliset oikeudet ja velvoitteet sekä myös voimassa olevasta sääntelystä tulevat vaatteet.

Sampo-konsernissa suurimmalla osalla sopimuksista on yhden vuoden sopimusraja tyypillisesti vakuutuskauden uusiutumiseen asti, eli sopimuksella on yhden vuoden vakuutuskausi, johon ajoittuu tosiasiallisia oikeuksia ja velvoitteita.

Arvostaminen

IFRS 17 sisältää yleisen lähestymistavan (general measurement model, GMM), joka on sovellettavissa kaikille vakuutusopimuksille vakuutusopimusvelkojen arvostamisessa. Yleisen lähestymistavan mukaan vakuutusopimukset arvostetaan perustuen tuleviin rahavirtoihin, jotka on oikaistu heijastamaan rahan aika-arvoa, mukaan lukien riskioikaisu ja sopimukseen sisältyvä palvelumarginaali (contractual service margin, CSM).

Kun tietyt soveltuvuuskriteerit täyttyvät, vakuuttajat voivat soveltaa vakuutusopimusten arvostamiseen yksinkertaistettua vakuutusmaksujen kohdistamiseen perustuvaa lähestymistapaa (PAA). PAA soveltuu vakuutusopimuksille, joiden vakuutuskausi on enintään yksi vuosi. Tätä lähestymistapaa voidaan soveltaa myös niihin sopimuksiin, joiden arvostaminen käyttäen kyseistä lähestymistapaa (PAA) ei olennaisesti eroaisi arvosta, joka saataisiin soveltamalla yleistä lähestymistapaa. Sampo-konsernissa PAA-lähestymistapaa sovelletaan kaikkiin vakuutusopimuksiin, koska suurimmassa osassa vakuutusopimuksia vakuutuskausi on enintään yksi vuosi, ja vakuutuskaudeltaan pidemmille sopimuksille soveltuvuus kriteerit täyttyvät.

Vakuutusvelan arvo koostuu jäljellä olevan vakuutuskauden velasta (liability for remaining coverage, LRC) ja vakuutusopimusten hankinnasta aiheutuvista varoista sekä toteutuneista vakuutustapahtumista aiheutuvasta velasta (liability for incurred claims, LIC). Jälkimmäinen sisältää sekä jo raportoidut, mutta ei vielä maksetut korvaukset, että vielä raportoimattomat korvaukset.

Alkuperäisen kirjaamisen hetkellä vakuutusopimusryhmien jäljellä olevan vakuutuskauden velan arvostus perustuu jo saatuihin vakuutusmaksuihin vähennettynä vakuutusten

hankinnasta aiheutuneilla rahavirroilla. Tappiollisista sopimuksista kirjataan tappiokomponentti.

Hankinnasta aiheutuvat ja jäljellä olevan vakuutuskauden velan kirjanpitoarvoa vähentävät rahavirrat sisältävät pääasiassa myyjiin liittyviä henkilöstökustannuksia ja myyntipalkkioita sekä tiettyjä myyntisopimuskustannuksia, jotka liittyvät hintavertailusivustojen kautta tapahtuvaan myyntiin. Mahdolliset yleiskustannukset kirjataan kuluiksi välittömästi. Sampo-konsernin Henkilöasiakkaat-liiketoiminta-alue on valinnut kirjata hankinnasta aiheutuvat rahavirrat kuluiksi silloin, kun ne syntyvät. Muilla liiketoiminta-alueilla hankinnasta aiheutuvat kustannukset jaksotetaan sopimuskaudelle, yleensä yhdelle vuodelle tai pidemmälle ajalle, jos sopimusten odotetaan uusiutuvan.

Vakuutusopimusryhmiin, joita ei ole vielä kirjattu, liittyvät hankinnasta aiheutuvat rahavirrat esitetään erillisenä hankinnasta aiheutuvien rahavirtojen omaisuuseränä.

Jäljellä olevan vakuutuskauden velka liittyy velvoitteeseen tutkia ja maksaa vielä toteutumattomat vakuutuskorvaukset. Myöhemmillä raportointikausilla jäljellä olevan vakuutuskauden velan kirjanpitoarvo kasvaa kauden aikana saaduilla vakuutusmaksuilla ja vähenee määrällä, joka on kirjattu vakuutusmaksutuottoihin kauden aikana tuotetuista palveluista, joka useimmissa tuotteissa perustuu ajan kulumiseen (jaksotus tasaisesti). Näin ollen saadut vakuutusmaksut, jotka kohdistuvat raportointihetken jälkeen tuotettaviin vakuutuspalveluihin, pysyvät osana tätä velkaa. Velan kirjanpitoarvo kasvaa myös seuraavilla kausilla saaduilla vakuutusmaksuilla vähennettynä hankinnasta aiheutuvien rahavirtojen lisäyksellä. Jäljellä olevan vakuutuskauden velan kirjanpitoarvoa ei diskontata tai oikaista rahoitusriskin vaikutuksella, koska palvelun tarjoamisen ja siihen

liittyvän vakuutusmaksun eräpäivän välinen aika on yleensä enintään vuosi.

Tappiollisten sopimusten ryhmissä tappiokomponentti on osa jäljellä olevan vakuutuskauden velan tappiokomponenttia. Tappiokomponentti on laskettu yleisen arvostusmallin (GMM) mukaisen velan ja vakuutusmaksujen kohdistamiseen perustuvan arvostusmallin (PAA) mukaisen velan välisenä erotuksena.

Toteutuneista vakuutustapahtumista aiheutuvan velan (LIC) on tarkoitus kattaa koko korvausmeno sisältäen korvausvaateet, joita ei ole vielä raportoitu yhtiöön, ja kaikki korvausten käsittelykulut. Sampo-konserni arvostaa toteutuneista vakuutustapahtumista aiheutuneen velan perustuen toteutuneeseen palveluun liittyvien sopimusten täyttämistä aiheutuvien rahavirtojen määrään, jotka liittyvät odotettuihin korvausrahavirtoihin. Sopimuksen täyttämistä aiheutuvat rahavirrat koostuvat kolmesta komponentista, jotka ovat odotettavissa olevat rahavirrat, diskonttausvaikutus sekä riskioikaisu. Arvioitua tulevaisuuden rahavirrat (paras arvio) on laskettu perustuen tilastollisiin menetelmiin tai vahinkokohtaisiin arvioihin yksittäisten korvausten määrästä.

Paras arvio sekä riskioikaisu on diskontattu nykyarvoon käyttämällä vakiintuneita aktuaarimenetelmiä ja soveltamalla markkinaperusteisia tuottokäyriä. Käyrät on muodostettu jokaiselle päävaluutalle perustuen riskittömään korkoon ja likviditeettipreemioon.

Diskonttaus

Sampo-konserni on määrittänyt diskonttauskorot perustuen ns. bottom-up -lähestymistapaan. Korkokäyrä sisältää riskittömän koron ja epälikviditeettipreemion kullekin valuutalle. Epälikviditeettipreemio johdetaan pääasiassa joukkovelkakirjalainojen tuottokäyrän ja

koronvaihtosopimusten tuottokäyrän välisen korkomarginaalin perusteella korkokäyrän likvidille osalle. Tämän jälkeen korkokäyrä konvertoituu kohti päätekorkoa, joka on yhdenmukainen suhteessa EIOPA:n määrittämään käyrään. Diskonttauskorot laaditaan erikseen jokaiselle Sampo-konsernin tytäryhtiössä käytössä olevalle valuutalle.

Kuluvan vuoden toteutuneista vakuutustapahtumista aiheutuvien velkojen diskonttausvaikutus ja rahavirtojen muutokset kirjataan vakuutuspalvelutulokseen. Kertyvän koron ja korkomuutosten vaikutus ja muut rahoitukseen liittyvät oletukset esitetään tuloslaskelmalla vakuutukseen liittyvinä rahoitus-tuottoina tai -kuluina. Sampo-konserni on päättänyt olla soveltamatta IFRS 17 -standardin sallimaa optiota kirjata näitä vaikutuksia muihin laajan tuloksen eriin.

Riskioikaisu

IFRS 17 sisältää eksplisiittisen muuta riskiä kuin rahoitusriskiä koskevan riskioikaisun osana vakuutusvelkojen arvostusta. Riskioikaisu kuvastaa epävarmuuden hintaa sellaisen rahavirtojen määrää ja ajoittumista koskevan epävarmuuden kantamisesta ja välttämistä, joka aiheutuu muusta riskistä kuin rahoitusriskistä. Vahinkovakuutustoiminnassa riskioikaisun määrittämisessä tyypillisesti huomioitua riskit ovat vastuuvetkariski, pitkäikäisyysriski, inflaatoriski ja vakuutusmaksuriski.

Sampo-konsernissa riskioikaisu johdetaan luottamusväliteknillä, jossa johto määrittää sopivan kvantiilin. Riskioikaisu lasketaan tytäryhtiötasolla ja yhdistellään Sampo-konsernin konsolidoiduksi riskioikaisuksi ottamatta huomioon mitään hajautusvaikutuksia konsernitasolla. Vakuutusmaksujen kohdistamiseen perustuvaa lähestymistapaa sovellettaessa riskioikaisu sisällytetään ainoastaan toteutuneista vakuutustapahtumista aiheutuneeseen velkaan, ellei vakuutusmaksuryhmä ole tappiollinen.

Jälleenvakuutus

Vakuutusmaksujen kohdistamiseen perustuvaa lähestymistapaa, PAA-mallia, sovelletaan otettuihin jälleenvakuutus sopimuksiin. Jälleenvakuutus sopimusten arvostuksessa sovelletaan vastaavia laadintaperiaatteita kuin myönnettyjen vakuutus sopimusten arvostamisessa. Näin ollen, vastaavasti kuin myönnettyjen vakuutus sopimusten kohdalla, jälleenvakuutus sopimusvarat koostuvat jäljellä olevan vakuutuskauden varasta ja toteutuneista vakuutustapahtumista aiheutuvasta varasta. Jo sattuneisiin vahinkotapahtumiin liittyvän varan arvostuksessa otetaan huomioon jälleenvakuuttajaan liittyvä vastapuoliriski.

Sijoituskomponentteja sisältyy vakuutuksenottajana tehtyjen jälleenvakuutus sopimuksien kassavirtoihin, jotka maksetaan takaisin vakuutuksenottajalle kaikissa olosuhteissa riippumatta siitä, toteutuuko vakuutustapahtuma vai ei. Tunnistettuja sijoituskomponentteja vastaavaa määrää ei sisällytetä eriin, jotka kirjataan jälleenvakuutus tulokseen konsernin laajassa tuloksessa.

Työsuhde-etuudet

Työsuhteen päättymisen jälkeiset etuudet

Työsuhteen päättymisen jälkeisiä etuuksia ovat eläkkeet ja henkivakuutukset.

Sammolla on etuus pohjaisia eläkejärjestelyjä Ruotsissa ja Norjassa; muissa maissa eläkejärjestelyt ovat maksu pohjaisia. Merkittävin maksu pohjainen järjestely on Suomen TyEL-perusvakuutus.

Maksu pohjaisissa järjestelyissä konserni suorittaa kiinteitä maksuja eläkevakuutus yhtiölle, eikä sillä ole oikeudellista tai tosiasiallista velvoitetta suorittaa lisä maksuja. Maksu pohjaisista järjestelyistä aiheutuvat

velvoitteet kirjataan kuluksi kaudella, jota veloitus koskee.

Etuuspohjaisissa järjestelyissä yritykselle jää velvoitteita tilikauden maksun suorittamisen jälkeenkin, ja näiden vakuutusmatemaattisen ja/tai sijoitusriskin kantaa yritys. Velvoite lasketaan kustakin järjestelystä erikseen käyttäen ennakoituun etuus oikeusyksikköön perustuvaa menetelmää (projected unit credit method). Velvoitteen määrän laskennassa käytetään vakuutusmatemaattisia oletuksia. Eläkemenot kirjataan kuluksi henkilöiden palvelusajalle.

Etuuspohjaisissa järjestelyissä on sekä rahastoituja että rahastoitamattomia järjestelyjä. Näissä tilikauden eläkekuluksi kirjataan vuoden vakuutusmatemaattisten laskelmien mukainen vanhuuseläkekertymä laskettuna lineaarisesti eläkeiän saavuttamishetken eläkepalkan pohjalta. Tähän lisätään korkokuluina aikaisempien vuosien eläkesitoumusten hyvityksistä/lisäyksistä aiheutuvat laskennalliset vaikutukset. Tilikauden eläkekulut arvioidaan vuoden alussa ja laskelma perustuu muun muassa palkkojen korotusolettamiin, hintainflaatioon eläkesitoumuksen koko keston ajalta sekä sen hetkiseen markkinakorkoon suhteutettuna eläkevelvoitteen duraatioon.

Tilikauden työsuoritukseen perustuva eläkemeno sekä nettovelan nettokorko kirjataan tulosvaikutteisesti eläkekuluihin. Vakuutusmatemaattiset voitot ja tappiot sekä järjestelyyn kuuluvien varojen tuotto (pois lukien nettokorko) kirjataan omana eränään muihin laajan tuloksen eriin tilikaudella, jona ne syntyvät.

Eläkevelvoitteen nykyarvosta vähennetään järjestelyyn kuuluvat varat käypään arvoon arvostettuina ja näin saatu nettovelka tai -omaisuus kirjataan taseeseen omaksi eräkseen.

Konsernilla on lisäksi vapaaehtoisia etuuspohjaisia eläkevakuutuksia, joiden määrä on epäolennainen.

Irtilisanomisen yhteydessä suoritettavat etuudet

Irtilisanomiseen perustuva velvoite kirjataan velaksi silloin, kun konserni on todistettavasti sitoutunut lopettamaan yhden tai useamman henkilön työsuhteen ennen normaalia eläkkeelle jäämisen ajankohtaa tai myöntämään irtisanomisen yhteydessä suoritettavia etuuksia vapaaehtoisen irtisanoutumisen edistämiseksi tehdyn tarjouksen seurauksena. Etuuksista ei koidu työnantajalle taloudellista hyötyä tulevaisuudessa, joten ne kirjataan välittömästi kuluksi. Myöhemmin kuin 12 kuukauden kuluttua tilinpäätöksestä erääntyvät velvoitteet diskontataan. Sammossa irtisanomisen yhteydessä suoritettavia etuuksia ovat irtisanomiseen liittyvät rahapaketit ja eläkepaketit.

Osakeperusteiset maksut

Sammolla oli tilikauden aikana viisi voimassa olevaa käteisvaroina maksettavaa osakeperusteista kannustinjärjestelmää (Johdon ja asiantuntijoiden pitkäaikaiset kannustinjärjestelmät 2020 I, 2020 II, 2020 III, 2024 sekä 2025).

Topdanmarkin entiselle johdolle oli omina osakkeina maksettava osakeoptiojärjestelmä, joka muunnettiin haamuosakeyksikköihin perustuvaksi ohjelmaksi vuonna 2024. Hastingsilla oli tilikaudella kaksi osakeperusteista kannustinjärjestelmää. Lisätietoa konsernin eri yhtiöiden kannustinjärjestelmistä on saatavilla tilinpäätöksen [liitetiedossa 26 Kannustinjärjestelmät](#).

Järjestelyt on arvostettu käypään arvoon niiden myöntämishetkellä sekä jokaisena raportointipäivänä tämän jälkeen.

Käteisvaroina maksettavissa järjestelyissä arvostus kirjataan velaksi ja sen muutos tuloslaskelmaan. Osakkeina maksettavissa järjestelyissä saadut toteutushinnat kirjataan omaan pääomaan.

Kannustimien käypä arvo on määritetty pääosin Black-Scholes-hinnoittelumallin avulla. Markkinaperusteisen kannustinosan käyvässä arvossa on huomioitu hinnoittelumallilla ennakoitu toteuma palkkiona maksettavien kannusteyksikköiden määrästä. Ei-markkinaperusteisten ehtojen vaikutuksia ei sisällytetä kannustimen käypään arvoon, vaan ne otetaan huomioon niiden kannusteyksikköiden määrässä, joihin oletetaan syntyvän oikeus oikeuden syntymisajanjakson kuluessa. Tältä osin konserni päivittää oletuksen arvioidusta lopullisesta kannusteyksikköiden määrästä jokaisena väli- ja tilinpäätöspäivänä.

Varaukset

Varaus kirjataan, kun konsernille on aikaisempien tapahtumien seurauksena syntynyt oikeudellinen tai tosiasiallinen velvoite, maksuvelvoitteen toteutuminen on todennäköistä ja velvoitteen suuruus on arvioitavissa luotettavasti.

Jos velvoitteesta tai osasta siitä on mahdollista saada korvaus joltakin kolmannelta osapuolelta, korvaus kirjataan erilliseksi omaisuuseräksi vain silloin, kun sen saaminen on käytännössä varmaa.

Velka omien osakkeiden osto-ohjelmasta

Sampo kirjasi omaa pääomaa vastaan rahoitusvelan, joka edustaa Sammon osto-ohjelmasta aiheutuvaa sitoutumista Sammon puolesta takaisinostoista vastuussa olevan rahoituslaitoksen kanssa.

Velan kirjaamishetkellä velka arvostettiin osto-ohjelman todennäköisesti toteutuvaan määrään.

Raportointihetkellä velka arvostettiin määrään, joka vastaa osto-ohjelman vielä takaisin ostamattomien osakkeiden määrää.

Tuloverot

Tuloslaskelman verokulu sisältää kauden verotettavaan tuloon perustuvan veron ja laskennallisen veron.

Verokulu kirjataan tulosvaikutteisesti, paitsi suoraan omaan pääomaan tai laajaan tuloslaskelmaan kirjattavien erien osalta, jolloin myös vero kirjataan kyseisiin eriin. Kauden verotettavaan tuloon perustuva vero lasketaan kunkin maan voimassa olevan verokannan perusteella. Veroa oikaistaan mahdollisilla edellisiiin tilikausiin liittyvillä veroilla.

Laskennalliset verot lasketaan kaikista väliaikaisista eroista kirjanpitoarvon ja verotuksellisen arvon välillä. Verotuksessa vähennyskeltvottomasta liikearvon arvonalentumisesta ei kirjata laskennallista veroa eikä tytäryhtiöiden jakamattomista voittovaroista kirjata laskennallista veroa siltä osin, kun ero ei todennäköisesti purkautu ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa. Laskennalliset verovelat ja -saamiset netotetaan yhtiöittäin silloin, ja vain silloin, kun ne liittyvät saman verosaajan perimiin tuloveroihin ja yhtiöllä on laillisesti toimeenpantavissa oleva oikeus kuitata nämä.

Laskennalliset verot lasketaan käyttämällä tilinpäätöspäivään mennessä vahvistettuja verokantoja. Laskennallinen verosaaminen on kirjattu siihen määrään asti, kun on todennäköistä, että tulevaisuudessa syntyy verotettavaa tuloa, jota vastaan väliaikainen ero voidaan hyödyntää.

Sammon konserniyhtiöt ovat noudattaneet pakollisia helpotuksia liittyen laskennallisten verojen

vähimmäisverokannan laskentaan ja kirjaavat mahdolliset täydennysverot silloin, kun ne realisoituvat.

Osakepääoma

Osakkeiden liikkeeseenlaskukulut, jotka ovat suoraan kohdistettavissa uusien osakkeiden tai optioiden liikkeeseen laskemiseen tai liiketoiminnan hankkimiseen, esitetään omassa pääomassa verovaiikutukset huomioon ottaen saadun tulon vähennyksenä.

Osingot kirjataan omasta pääomasta sinä tilikautena, jona yhtiökokous päättää osingonjaosta. Kun emoyhtiö tai muu konserniyhtiö ostaa emoyhtiön osakkeita, maksettu vastike vähennetään omasta pääomasta ja esitetään erässä Omat osakkeet siihen asti, kunnes osakkeet mitätöidään. Jos osakkeet myöhemmin myydään tai lasketaan uudelleen liikkeeseen, saatu vastike kirjataan omaan pääomaan.

Omat osakkeet

Omien osakkeiden takaisinosto-ohjelman alkaessa Sampo kirjaa koko takaisinosto-ohjelman määrän etukäteen rahoitusvelkoihin voittovaroja vastaan.

Omien osakkeiden ostosta, myynnistä, liikkeeseenlaskusta tai mitätöinnistä ei kirjata voittoa tai tappiota. Mikäli osakkeet lasketaan uudelleen liikkeeseen, kirjataan hankintahinnan ja saadun vastikkeen välinen erotus ylikurssirahastoon.

Tier 1 -joukkovelkakirjalainan liikkeeseenlasku

Rajoitetun Tier 1 (RT1) -instrumentin kirjanpitokäsittely riippuu sopimusjärjestelyn sisällöstä. Rajoitettu Tier 1 -instrumentti luetaan osaksi omaa pääomaa, koska joukkovelkakirjalainat ovat vakuudettomia ja toissijaisia sekä ikuisia ilman erikseen määritettyä erääntymispäivää. Koron- tai pääoman maksu ovat Sammon päätettävissä. Edellä mainituin perustein rajoitetut Tier 1 -joukkovelkakirjalainat voidaan IAS 32:n mukaan luokitella oman pääoman ehtoiseksi instrumentiksi.

Liikkeeseenlaskuun liittyvät transaktiokulut on kirjattu suoraan voittovaroihin. Korkokulut kirjataan samoin voittovarojen vähennykseksi.

Rahavarat

Rahavaroina käsitellään käteiset varat, joiksi katsotaan kassa sekä lyhytaikaiset talletukset (3 kk).

Sampo esittää liiketoiminnan rahavirrat käyttäen epäsuoraa esitystapaa, jolloin voittoa (tappiota) ennen veroja oikaistaan ei-kassaperusteisten tapahtumien vaikutuksella, varojen ja velkojen muutoksilla sekä tuotoilla ja kuluilla, jotka liittyvät investointien tai rahoituksen rahavirtoihin.

Rahavirtalaskelmassa saadut ja maksetut korot esitetään liiketoiminnan rahavirroissa. Myös saadut osingot muilta kuin osakkuusyhtiöiltä sisältyvät liiketoiminnan rahavirtoihin. Osakkuusyhtiöiltä saadut osingot esitetään sijoitustoiminnan rahavirroissa. Maksetut osingot esitetään rahoitustoiminnan rahavirroissa.

Johdon harkintaa edellyttävät laadintaperiaatteet ja arvioihin liittyvät keskeiset epävarmuustekijät

Tilinpäätöksen laatiminen IFRS-standardien mukaisesti edellyttää johdon tekemiä arvioita ja oletuksia, jotka ovat vaikuttaneet tilinpäätöksessä esitettäviin tuottoihin, kuluihin, varoihin ja velkoihin sekä ehdollisiin velkoihin. Harkintaa joudutaan käyttämään myös tilinpäätöksen laadintaperiaatteiden soveltamisessa. Arviot perustuvat tilinpäätöshetkellä parhaaseen käytettävissä olleeseen tietoon. Arviointi perustuu sekä aikaisempiin kokemuksiin että tulevaisuutta koskeviin tilinpäätöshetkellä todennäköisimpinä pidettyihin oletuksiin. Toteumatiedot voivat poiketa näistä arvioihin ja oletuksiin perustuvista päätöksistä. Mahdolliset arvioiden muutokset kirjataan sillä tilikaudella, jonka aikana arviota korjataan, ja kaikilla tämän jälkeisillä ajanjaksoilla.

Vakuutussovelmusvelat

Sampo-konsernin johto käyttää harkintaa diskonttaus korkojen ja riskioikaisun määrittämisessä.

Korkokäyrä sisältää riskittömän koron ja epälikviditeettipreemion. Johto määrittelee periaatteet epälikviditeettipreemiolle, joka Sampo-konsernissa on johdettu pääosin korkean luottoluokituksen joukkovelkakirjojen salkusta.

Riskioikaisu määritellään erikseen kaikille Sampo-konsernin yhtiöille ja yhdistetään konsernitasolla. Johdon näkemyksen mukaan tämä heijastelee kompensatiota, jota eri yhtiöt vaatisivat muusta kuin rahoitusriskin kantamisesta sekä yhtiöiden riskinottohalukkuutta. Konserniyhtiöissä sovelletaan

luottamustasomenetelmää. Riskioikaisun laskennassa käytetty luottamustaso on 85 prosenttia.

Vakuutusmatemaattiset oletukset

Vakuutusvelkojen arviointiin liittyy aina epävarmuutta, sillä vakuutusvelka perustuu tehtyihin arvioihin ja oletuksiin tulevista korvausmenoista. Arviot perustuvat tilinpäätöspäivänä käytettävissä oleviin konsernin omiin tilastoihin aikaisemmista vahinkotapahtumista. Arvioihin liittyvä epävarmuus on yleensä suurempi arvioitaessa uusia vakuutuskantoja tai vakuutuskantoja, joissa vahingon selviäminen kestää kauan, sillä näistä ei ole vielä saatavilla täydellisiä vahinkotilastoja. Historiatietojen lisäksi vakuutusvelkojen arvioinnissa otetaan huomioon mm. vahinkokehitys, maksamattomien korvausten määrä, lakimuutokset, oikeuden päätökset sekä yleinen taloudellinen tilanne.

Huomattava osa konsernin vahinkovakuutuksen vakuutusveloista liittyy lakisääteisiin tapaturma- ja liikennevakuutuksiin. Näiden velkojen arviointiin sisältyvistä epävarmuustekijöistä huomattavimmat sisältyvät oletuksiin inflaatiosta, kuolevuudesta, diskonttauskoroista sekä lakimuutosten ja oikeuskäytäntöjen vaikutuksista.

IAS 19:n mukaiset etuuspohjaiset eläke-etuudet arvioidaan myös vakuutusmatemaattisten periaatteiden mukaisesti. Eläkejärjestelyn varauksen laskenta perustuu tulevaisuudessa odotettavissa oleviin eläkkeisiin, jolloin diskonttauskoron määrittelyn lisäksi tehdyt arviot koskevat oletuksia mm. kuolevuudesta, henkilöstön vaihtuvuudesta, hintainflaatiosta sekä palkkakehityksestä.

Käypien arvojen määrittäminen

Jos rahoitusvaroilla ei ole toimivilla markkinoilla noteerattuja hintoja, käypä arvo määritetään

markkinoilla yleisesti hyväksyttyjen arvostusmenetelmien avulla.

Arvon alentumistestaukset

Liikearvo ja taloudelliselta vaikutusajaltaan rajoittamattomat aineettomat hyödykkeet testataan vähintään vuosittain arvonalentumisen varalta. Rahavirtaa tuottavien yksiköiden kerrytettävissä olevat rahamäärät on pääosin määritetty käyttöarvoon perustuvilla laskemilla. Nämä edellyttävät johdon tekemiä arvioita mm. tulevista kassavirroista, diskonttauskorosta sekä talouden yleisestä inflaatio- ja kasvukehityksestä.

Tilikaudella 2025 Sampo uudelleenorganisoit IFRS 8:n mukaiset raportointisegmenttinsä siten, että liikearvoa sisältävien rahavirtaa tuottavien yksikköjen sisältö muuttui. Johdon arvion mukaan liikearvon jako perustuen niihin tosiasiallisiin yksiköihin tai kokonaisuuksiin, joihin liikearvo kuuluu ja joissa sitä sisäisesti seurataan, edustaa tarkoituksenmukaista allokointitapaa.

Topdanmarkin määräysvallattomien omistajien osuuksien hankinta

Sampo hankki tilikaudella 2024 Topdanmarkin jäljellä olleet määräysvallattomien omistajien osuudet. Lisätietoja hankinnasta löytyy [liitteestä 28](#).

IFRS 10 *Konsernitilinpäätös* -standardin mukaisesti määräysvallan saavuttamisen jälkeen tytäryhtiössä olevan omistusosuuden muutokset, joiden seurauksena emoyritys ei menetä määräysvaltaa, ovat omaa pääomaa koskevia liiketoimia määräysvallattomien omistajien ja emoyhtiön omistajien välillä (IFRS 10.23). Topdanmarkin määräysvallattomien omistajien

osuuksien hankinta käsiteltiin määräysvallattomien sekä emoyhtiön omistajien välisenä liiketoimena.

Topdanmark A/S:n osakkeiden myynti If Skadeförsäkring Holding AB:lle

Topdanmarkin osakkeiden myynti oli konsernin sisäinen liiketapahtuma, joten kaikki vaikutukset mukaan lukien myyntivoitto osakkeista eliminoitiin Sampo-konsernissa. Konsernin sisäinen osakkeiden myynti vastasi common control -liiketapahtuman määritelmää, sillä sekä If Skadeförsäkring Holding AB että Topdanmark A/S olivat Sampo Oyj:n määräysvallassa ennen ja jälkeen liiketoimen.

Osana konsernin sisäistä myyntitransaktioita, Sampo myönsi If Skadeförsäkring Holding AB:lle lainat, jotka ovat osittain sellaisissa valuutoissa, jotka eivät vastaa joko Sampo Oyj:n tai If Skadeförsäkring Holding AB:n toimintavaltuutusta. IAS 21 *Valuuttakurssien muutosten vaikutukset* mahdollistaa lainoista (monetaarinen erä) johtuvien valuuttakurssierojen kirjaamisen muihin laajan tuloksen eriin, mikäli laina on osa yhteisön ulkomaiseen yksikköön tekemää nettosijoitusta. Sampo on arvioinut, että konsernitilinpäätöksessä pitkäaikainen lainasaaminen sisältyy Sampo Oyj:n nettosijoitukseen ulkomaiseen yksikköön eli sijoitukseen tytäryhtiöosakkeisiin If Skadeförsäkring Holding AB:ssa.

Varaukset

Uudelleenjärjestelyvaraus

Hankittuaan määräysvallattomien omistajien osuudet Topdanmarkista, Sampo Oyj myi Topdanmark A/S:n osakkeet If Skadeförsäkring Holding AB:lle Topdanmarkin integroimiseksi If-konserniin. Topdanmarkin hankinnasta ja integraatiosta If-konserniin aiheutui kertaluonteisia uudelleenjärjestelyvaraukseen liittyviä kuluja.

If ja Topdanmark ovat arvioineet, että varauksen kirjaamisen IAS 37 *Varaukset, ehdolliset varat ja ehdolliset velat* mukaiset kriteerit täyttyivät tilikauden lopussa. Uudelleenjärjestelyvaraus on kirjattu, sillä on todennäköistä, että uudelleenjärjestelykustannuksia syntyy integraation toteutuksen yhteydessä. Kustannukset liittyvät pääosin päällekkäisiin resursseihin, järjestelmien käytöstä poistamiseen ja alasajoon sekä uudelleenbrändäykseen.

Varaukseen sisältyy johdon harkintaa lähinnä uudelleenjärjestelykulujen suuruusluokan ja muiden lisäkulujen osalta. Harkinta perustuu muiden tietojen lisäksi taloudellisen suunnitteluprosessin tuottamaan sisäiseen informaatioon.

Varaus verotukseen liittyen

Hastings-alakonsernin yhtiöt ovat sekä Ison-Britannian että Gibraltarin veroviranomaisten valvonnan alaisia. Hastings aloitti vuonna 2016 keskustelut vero- ja tulliviranomaisten kanssa koskien liiketoimintamallien tiettyjä piirteitä ja erinäisten tuottojen allokointia Hastingsin operatiivisten tytäryhtiöiden Isossa-Britannissa toimivan Hastings Insurance Services Limitedin (HISL), ja Gibraltarilla toimivan Advantage Insurance Company Limitedin (AICL) välillä.

Johto arvioi todennäköisimmäksi lopputulemaksi, että lisäverovelvoitteelle ei ole aihetta. Kuitenkin siirtohinnoittelun subjektiivisesta luonteesta johtuen lisämaksuvelvollisuuden syntyminen on mahdollista. Tämän johdosta Hastings on kirjannut varauksen verovelasta perustuen mahdollisten lopputulemien todennäköisyyksien arviointiin. Lopullinen määrä saattaa poiketa varauksena kirjatusta määrästä riippuen tapauksen lopputulemasta.

Julkaistut uudet ja uudistetut IFRS-tilinpäätösstandardit, jotka eivät vielä ole voimassa

Konserni tulee noudattamaan sen liiketoimintaan liittyviä uusia tai uudistettuja standardeja ja tulkintoja tilikausina, jolloin ne tulevat voimaan, tai mikäli voimaantulopäivä on muu kuin tilikauden alkamispäivä, voimaantuloa seuraavan tilikauden alusta alkaen. (Muutokset, joita ole vielä hyväksytty sovellettavaksi EU:ssa on merkitty *).

- IFRS 9:n ja IFRS 7:n muutos: Muutokset rahoitusinstrumenttien luokitteluun ja arvostamiseen (voimaantulo 1.1.2026)
- IFRS 9:n ja IFRS 7:n muutos: Sopimukset, joissa viitataan luonnonolosuhteista riippuvaiseen sähköön (voimaantulo 1.1.2026)
- Vuosittaiset parannukset IFRS -tilinpäätösstandardeihin – osa 11 (voimaantulo 1.1.2026)
- IFRS 18 Tilinpäätöksen esittämistapa ja tilinpäätöksessä esitettävät tiedot* (voimaantulo 1.1.2027)
- IFRS 19 Tytäryritykset, joilla ei ole julkista tilivelvollisuutta: Tilinpäätöksessä esitettävät tiedot* (voimaantulo 1.1.2027)
- Muutos IAS 21 Muuntaminen hyperinflatoriseen esittämisvaluuttaan* (voimaantulo 1.1.2027)

Uusilla tilikaudella 2026 voimaantulevilla IFRS-standardeilla ei ole merkittävää vaikutusta konsernin taloudelliseen raportointiin.

IFRS 18 Tilinpäätöksen esittämistapa ja tilinpäätöksessä esitettävät tiedot

IFRS 18 Tilinpäätöksen esittämistapa ja tilinpäätöksessä esitettävät tiedot -standardi julkaistiin huhtikuussa 2024 ja tulee voimaan 1.1.2027. Standardia ei ole vielä hyväksytty sovellettavaksi EU:ssa.

IFRS 18 -standardi korvaa IAS 1 -standardin Tilinpäätöksen esittäminen ja tuo samalla uusia raportointivaatimuksia. Samalla standardilla muutetaan myös muita IFRS-tilinpäätösstandardeja, kuten IAS 7 Rahavirtalaskelmat, IAS 8 Tilinpäätöksen laatimisperiaatteet, kirjanpidollisten arvioiden muutokset ja virheet ja IAS 33 Osakekohtainen tulos.

IFRS 18 -standardi sisältää muun muassa uusia vaatimuksia:

- esittää määritellyt ryhmät ja välisummat voittoa tai tappiota osoittavassa laskelmassa
- esittää tilinpäätöksen liitetiedoissa tietoja johdon määrittelemistä tuloksellisuutta kuvaavista luvuista (MPM)
- parantaa esitettävien tietojen yhdistämistä ja erittelemistä.

IAS 7:n ja IAS 33:n muutokset sekä uudistetut IAS 8 ja IFRS 7 tulevat voimaan kun yhteisö soveltaa IFRS 18:ta. IFRS 18 otetaan käyttöön takautuvasti tiettyjä siirtymäsäännöksiä noudattaen.

Sampo on aloittanut uuden standardin vaikutusarvioinnin ja seuraa kuinka standardi tullaan sisällyttämään kansalliseen ja eurooppalaiseen lainsäädäntöön. Johto ennakoi näiden muutosten soveltamisen mahdollisesti voivan vaikuttaa konsernitilinpäätökseen tulevilla kausilla.